

lut intet Forsvar. Lockouten er en fuldstændig lovlig Handling, lige saa lovlig som de mange Strejker og Arbejdsstandsninger, som Arbejderne selv have fremkaldt i Aarenes Løb, og det er ganske uforholdent at føre noget som helst Forsvar i saa Henseende. Jeg kan meget vel indse, at det vilde være overordentlig behageligt for de Herrer, om de efterhaanden kunde faa listet den Praksis ind, at der enten her eller andet Steds etableredes en Domstol, som man kunde faa til at udtale om Lockouter, at det var noget Tøjeri, der var ulovligt, uberettiget, ikke til at have med at gøre, som ingen kunde være bekendt at indlade sig paa, noget, der maatte afskaffes, medens Strejker hørte til Dagens Orden. Den Argumentation kunde jeg godt forstaa vilde passe i de Herrers Kram, og det vilde være en Praksis, der vilde være overmaade tiltalende for de Herrer. Men de Herrer maa ogsaa finde sig i, at vi ikke uden videre kunne acceptere en saadan Betragtning. Indtil der foreligger Bevis for noget andet, vil jeg paa det bestemteste fastholde, at Lockout, Arbejdsstandsning fra Arbejdsgivernes Side, er en fuldstændig lovlig Handling, som i og for sig intet Forsvar behøver. Derfor er det ikke desmindre ganske naturligt og vist ogsaa ganske nyttigt, at man drøfter de Forudsætninger, hvorunder saavel Strejker som Lockouter ske, om de have Karakter som mere eller mindre nødvendige, som mere eller mindre nyttige eller unyttige. Det er Ting, man kan tale om, men at der skulde behøves noget egentligt Forsvar for nogen af disse Ting, Strejke eller Lockout, vil jeg ikke kunne anerkende.

Formanden: Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) har Ordet for en kort Bemærkning.

Alberti: Jeg har med stor Tilfredshed observeret den kendelige Forbedring i det ærede Medlems Tilstand, som er foregaaet siden det ærede Medlem første Gang havde Ordet, da han virkelig frembød meget betænkelige Symptomer paa Storhed. Hvad det ærede Medlem og jeg har sagt, fremgaar jo af Rigsdagstidenden, og ærede Medlemmer, som ikke have hørt paa vore Udtalelser, ville deraf kunne se, hvem af os der har Ret i Citaterne, hvem af os der citerer bedst. Jeg for mit Vedkommende er lige over for det ærede Medlem tilfreds med, at han nu er kommen saa langt, at han vil tillade andre Medlemmer her i Tinget ogsaa at have en Mening.

S. Sørensen: Det glæder mig, at de Forsøg, der ere anstillede med Kystvagter paa Jyllands Vestkyst have ført dertil, at der nu foreligger Forslag paa Finansloven til en Ordning af Kystsikringen, og jeg kunde for saa vidt være fornøjet med det, og udtale min Anerkendelse af det Resultat, som Landbrugsministeriet her er kommet til, men jeg nødes dog til at føje en lille Bemærkning til. Der har været nedsat en Kommission eller hvad man vil kalde det, bestaaende af Bestyreren for det jyske Redningsvæsen og et Par andre kyndige Mænd paa dette Omraade. Denne Kommission har indstillet, at Kystsikring ved Kystvagter skulde foretages fra Skagen til Skalling Ende nede ved Ho-Bugten og til lige fra Skagen til Strandby paa Østsiden. Nu har Landbrugsministeriet endvidere indhentet et Par Amtmænds Erklæringer angaaende Forholdet, og der har Amtmanden for Ribe Amt erklæret, at han ikke ansaa det for nødvendigt i Øjeblikket, at der blev etableret Kystvagt i Ribe Amt. Ministeriet har saa, det vil jeg indrømme, haft nogen Føje til at følge ham, og det har ogsaa fulgt ham, og det er netop det, jeg beklager, og Forslaget lyder derfor, saa vidt jeg kan se af Anmærkningerne Side 218, II. D. 4. e, ud paa, at der foreslaas Kystsikring med Alarmstationer fra Skagen til Ribe Amts Nordgrænse, altsaa et ganske vilkaarligt Sted. Fordi der er en Amtsgrænse, holder Strandinger selvfølgelig ikke op, men der holder man op med at etablere Kystvagt og Alarmstationer. Der kunde være nogen Grund dertil, dersom Strandingerne vare færre paa denne Kyst fra Ribe Amts Nordgrænse til Skalling Ende, men det er imidlertid ikke Tilfældet. Jeg har her en Bog, som er skreven paa Engelsk, og jeg kan derfor ikke citere den, men et Kort, som findes deri, viser tydelig nok, at netop her Nord for og paa selve Horns Rev er i det Tidsrum, Bogen omhandler, forholdsvis strandet lige saa mange Skibe som paa noget andet Sted paa Vestkysten, og man har ogsaa etableret Redningsstationerne her lige saa tæt som paa den øvrige Kyst, ja enkelte Steder endogsaa tættere. Jeg skønner derfor ikke andet, end at der fuldt ud er Grund til at fortsætte med dette lille Stykke, det er noget som henimod 5 Mil, og Bekostningen vil i Forhold til hele Beløbet, som skal anvendes, ikke blive særlig stor. Ved at læse Anmærkningerne forstaaer jeg ogsaa, at det kun er et Tidsspørgsmaal, naar dette Stykke skal tages med, idet man siger, at man kan se,